

HAC' DAN AKİSLER

Güner TOLGAY

MUKADDES BELDELERİN ZİYARETİ, BEŞERİYYETİN KURTULUŞ MÜJDESİNİ GETİREN VE İSLÂM'I TESİS EDEN KAHRAMANLARIN KABİRLERİNİ ZİYARET, MÜ'MİNİ ASR-I SAADETE, HUZUR-U SAADETE GÖTÜRÜR. BİR İMAN TAZELENİR, MÜ'MİN HAKİKİ BİR KAHRAMAN OLUR; RAVZA-İ MUTAHHARA'DA

HAKİKAT YOLUNUN KUMANDANINA ARZ-I TESLİMİYYET EDER.

ALLAH'a çok yönlü şükür, haccın edasındaki çeşitli fiillerde en güzel ifadesini bulur. Hacca giden mü'min, memleketinde bütün tanıdıklarıyla helallaşır, vedalaşır. Üzerinde kul hakkı bırakmaz. Mümkün mertebe ibadet borçlarını da ifa eder. Mukaddes beledelerin sahibine lâıyk olmak zstikametinde tezkiye-i nefis gayretlerini artırır...

İhrama giren mü'min, hacı ibadetini sonuçlandırana kadar, bir çok mübah ve helâl davranışlardan uzak durur. Haccın vaciplerinden olan ihram, ona, hayatı boyunca Allah'a kulluk mevkiinde yasak fiillerden kaçınma şuurunu kazandırır. Kul, adetâ Allah'ın murakabesi altında bulunduğunu hissettiği müddetçe, haramlardan, kerih fiillerden kaçınma itibarıyla ihramdadır, ibadettedir.

Arafat, sanki Mahşer meydanıdır. Arafat'ta vakfenin vakt-i muayyen'e (1) inhisar etmesi. Vakt-i Malüm'dan (2) iz taşır. Renk, ırk, dil, soy, servet, mevki farkını yeknesak kıyafetlerinde eriten mahşerî huccac topluluğu, Mahkeme-i Kübrâ'da tek ve herşeye hakim olan Allah'a arzolunan beşeriyeti anlatır.

"Lebbeyk!..." nidalarıyla Allah'ın emrine inkıyad ve teslimiyet ilân eden mü'minler, Mahşer'de de aynı teslimiyetle Rabblerine koşma zevkini remzederler.

Mina'da kesilen kurban, ulvî ibadetin şükranesidir.

Şeytan taşlama ameliyesi; Allah'a isyan ettiği için O'nun huzurundan kovulan, ve kovuluşuna sebep olan insanoğlunu Kıyamete kadar hidayetten saptırmak azmini taşıyan şeytan'a karşı, Allah'tan yana ve hidayette oluş şuurunun sembolizesidir

Arafatta vakfede ibadet, istiğfar ve dualarla İlâhi Rahmet denizinde yıkanarak arınan, saflaşan, melekleşen mü'minler, Arş-ı Alâ'da aşk-ı Rabbani ile dönen melekler gibi. Beytullah'ı tavaf ederler.

Safa ve Merve tepeleri arasındaki heyecanlı yürüyüşler, mağfiret kapısında kabule intizar eden mü'minlerin, korku ve ümid arasında mukadderat-ı İlâhî'ye sığınışlarını ifade eder.

Zemzem, tezkiye-i nefis eyleyerek rıza-yı Bârî'ye eren mü'mine ikram olunan âb-ı hayât, âb-ı Kevser'den haberdır.

Mukaddes beldelerin ziyareti, beşeriyetin kurtuluş müjdesini getiren ve İslâm'ı tesis eden kahramanların kabirlerini ziyaret, mü'mini asr-ı saadete, huzur-u saadete götürür. Bir iman tazelenir, mü'min hakiki bir kahraman olur; Ravza-i MutaHHara'da hakikat yolunun kumandanına arz-ı teslimiyet eder.

Haccın temelinde ilâhi davete icabet aşkı vardır; maddi menfaatler, turistik basit zevkler değil.

Hac, ihtiva ettiği meşekkatler, güçlükler sebebiyle, büyük bir cihaddır. Bu cihad, zengin ve sıhhatli müslümanlara farzdır. Bu cihada iştirak eden, etmeyenden faziletlidir. Zoraki harcırah teminiyle, çoluk çocuğunun felâketi bahasına yapılan hac, makbul ve mebrûr değildir. Haccı mebrûr, sahibini, doğduğu günün ruhî saffetine erdirir.

Hac ve Hicaz, İslâm Ülkeleri Coğrafyasında enginliğine; İslâm ve Peygamberler Tarihinde derinliğine, yolların birleştii kavşak noktasıdır. Tefekkür alanında zaman kaydından tecerrüd ederseniz, mukaddes topraklarda kendinizi bir an Hz. Âdem'le (a.s.) hissedersiniz: bir an Hz. İbrahimle (a. s.) buluşur: bir an Huzur-ı Saadette Ashab-ı Güzin'le yanyana olursunuz. Bu topraklar, bu evler, bu yollar... Evet, bir zamanlar o nûrânî kervanın konaklayıp gittiği yerlerdir...

(1) Vakt-i Muayyen: Vakfe için. Zilhicce'nin dokuzuncu günü zevalden itibaren, onuncu Künü fecrin tulûuna kadar olan zamandır. Aynıca Kac aylan denilen Şevval. Zilkade aylan ve Zilhicce'nin ilk on günü. Hac niyetiyle ihram için vakt-i rmayyendir. Sair aylarda hac yapılamaz ve hac için ihrama girilemez.

(2) Vakt-i Malûm : Kıyamet Günü.